

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019206131
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:0019206131.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcu POHOTOVOST' s. r. o., Bratislava - Staré mesto, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený JUDr. Katarínou Hegedúšovou, Bratislava, Majerníkova 3/A, proti žalovanému C. D., E.. XX.X.XXXX, J. XXX o zaplatenie 250,- eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11Csp/152/2019 - 66 zo 16.9.2020, Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch III. a IV.
- II. O d m i e t a odvolanie žalobcu proti výrokom I. a II.
- III. Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. zastavuje konanie o zaplatenie 180,- eur a zmluvného úroku vo výške 60 % ročne zo sumy 300,- eur od 30.9.2015 do 17.6.2016, zo sumy 250 eur od 18.6.2016 do zaplatenia, II. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 47,- eur, úrok z omeškania 5 % ročne od 19.10.2019 zo sumy 47,- eur a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, III. v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a IV. žalovanému súd nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

2.1.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 250,- eur s prísl., že žalovaný vo vyjadrení k žalobe vznesol námietku premlčania a zároveň poukázal na ustanovenie Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských sporoch a taktiež zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a na rozhodnutia jednotlivých súdov s tým súvisiacich, že žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na deň 30.9.2016. V danom prípade nedošlo k premlčaniu, nakoľko žaloba na Okresnom súde v Michalovciach vychádzajúc z podania elektronickej podateľni bola podaná dňa 30.9.2019.

2.2.Konštatoval, že žalobca podľa § 144 CSP vzal žalobu späť a to v časti poplatky za upomienky vo výške 180,- eur, zmluvný úrok vo výške 60 % ročne zo sumy 300,- eur od 30.9.2015 do 17.6.2016, zo sumy 250,- eur od 18.6.2016 do zaplatenia a zároveň žalobca poukázal na tú skutočnosť, že medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvnej pokuty, ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru vo výške 33,- eur, že žalovaný vo svojom vyjadrení poprel skutkové tvrdenia vo vyjadrení žalobcu v celom rozsahu a navrhol zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

2.3.Súd právne posúdil vec podľa § 9 ods.2, § 11 ods. 1 z. č. 129/2010 Z. z., § 144, § 145 ods.1,2,3, § 146 ods.1,2 CSP, § 100 ods.1,2,3, § 101, § 102, § 103, § 517 ods.1,2 OZ, § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

2.4.Na základe čiastočného späťvzatia žaloby zo strany žalobcu v zmysle jeho podania z 1.10.2019 vo výroku I. rozsudku zastavil konanie o zaplatenie sumy 180,- eur o zaplatenie poplatku za upomienku vo

výške 180,- eur, zmluvný úrok vo výške 60 % ročne zo sumy 300,- eur od 30.9.2015 do 17.6.2016, zo sumy 250,- eur od 18.6.2016 do zaplatenia.

2.5.Na základe vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného súd posudzoval, či uplatnený nárok zo strany žalobcu je alebo nie je premlčaný. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca si uplatnil v predmetnej veci nárok 30.9.2019. Podľa § 101 OZ je všeobecná premlčacia doba trojročná. Podľa § 103 OZ bolo dohodnuté plnenie v splátkach, čo je zrejmé v danom prípade z dohody o plnení v splátkach z 30.9.2015 na č. I. 43 spisu, tak v danom prípade začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. S poukazom na uvedené je zrejmé, že splátky, ktoré boli zročné a nezaplatené do dátumu 30.9.2016 sú premlčané. Vychádzajúc zo skôr uvedenej dohody o plnení v splátkach uzavretých medzi stranami sporu 30.9.2015 na č. I. 43 spisu je zrejmé, že v danom prípade bolo dohodnutých medzi zmluvnými stranami 12 splátok splatných k 7. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc 7.11.2015. Posledná splátka takto dohodnutá medzi stranami mala byť zrealizovaná 7.10.2016. Zároveň touto dohodou o plnení splátkach došlo k zmene uzavretej zmluvy medzi stranami zo 30.9.2015. Vychádzajúc z uvedených dátumov je zrejmé, že v danom prípade došlo k premlčaniu časti 2 až 11 splátky, ktorá bola splatná 7.9.2016 a nepremičanou splátkou v danom prípade je iba 12. pravidelná mesačná splátka dohodnutá medzi stranami, ktorá bola splatná k 7.10.2016. Vykonaným dokazovaním, súd mal za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným 30.9.2015 zmluvu č. 901702548 na základe, ktorej poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky v sume 300,- eur.

2.7.S poukazom na § 9 ods.2 z. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy súd preskúmal, či zmluva uzavretá medzi stranami obsahuje aj náležitosti podľa § 2, písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/ so zistením, že v zmluve nie je uvedený druh spotrebiteľského úveru, adresa veriteľa na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ročná percentuálna miera nákladov a výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov podľa § 9 ods.2 písm. a/, c/, k/, l/. S poukazom na uvedené, zmluva medzi stranami je síce platná, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods.1 písm. b/. Žalobcovi vznikol nárok iba na zaplatenie dvanástej nepremičanej splátky v sume 47,- eur splatnej 7.10.2016 a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

2.8.Súd zároveň poukázal na obdobný rozsudok KS v Prešove, sp. zn. 11 Co/106/2012 zo 27.3.2013.

2.8.Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou priznanej sumy súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému. Zároveň súd zamietol žalobu žalobcu aj v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania, nakoľko žalobca žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že žalovaný sa dostal do omeškania v zmysle podanej žaloby.

2.9.O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP a § 256 ods.1 CSP a nepriznal pomerne úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, nakoľko tento si nárok na náhradu trov konania neuplatnil.

3.1.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca (č. I. 75- 77) v celom rozsahu, z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. f),h) CSP.

3.2.Poukázal na skutočnosť, že žalobca so žalovaným uzatvorili 30.09.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 901702548, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 300,- eur (ďalej v texte len ako „Zmluva“ v príslušnom gramatickom tvare). Žalovaný v zmluve výslovne prehlásil a svoje vyhlásenie potvrdil osobitne svojím podpisom, že úver bol poskytnutý zmenkou. V zmluve žalovaný vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru.

3.3.Uviedol, že jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhrádza zostatok z poskytnutého úveru (úroky, poplatok). Započítanie celej sumy splátky sa hradí najprv na istinu a až tak na úrok a poplatok v prospech dlžníka, pretože v prípade nezaplatenia niektorej splátky alebo omeškania dlžníka s platbou splátky dôjde skôr k zníženiu istiny, z ktorej by si žalobca ako veriteľ mohol uplatňovať zákonné úroky z omeškania. V prípade osoby žalovaného má žalobca za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísal (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods.2 CSP). Žalovaný navyše žiadnym spôsobom nebol k

podpisu zmluvy o úvere donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického, či fyzického nátlaku a poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013.

3.4. Žalovaný svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom. Žalovaný si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Súdny dvor Európskej únie zadefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“ (z Rozsudku SDEÚ zo dňa 16.07.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt- Amt für Lebensmittelüberwachung). V zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie bola táto definícia prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že „v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“. V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalobcu, ktorý bol pri uzavieraní zmluvy o úvere dobre informovaný avšak ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere.

3.5. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu, žalobca poukazuje aj na Rozsudok Súdneho dvora z 12.01.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz Picasso a ďalší v OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“

3.6. Citoval § 39 OZ a má za to, že Občiansky zákonník spája neplatnosť právneho úkonu na prvom mieste s právnym úkonom, ktorý svojim obsahom či účelom odporuje zákonu (t.j. Občianskemu zákonníku alebo inému zákonu). Z hľadiska absolútnej neplatnosti právneho úkonu je dôležitý efekt (výsledok) tohto konania, t.j. nedovolenosť právneho úkonu (rozpor so zákonom). Žalovaný v Zmluve o úvere vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy (vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere) a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať.

3.7. Zmluvné strany sa v bode č. 3 Zmluvy dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane 30.09.2016. Žalobca sa nestotožňuje s konštatovaním, aby došlo k premlčaniu nároku žalobcu. Žalovaný ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, a tiež ani k dnešnému dňu neuhradil ani len istinu poskytnutého spotrebiteľského úveru. Žalobca eviduje od žalovaného úhrady vo výške 50,- eur.

3.8. Ďalej žalobca uviedol, že síce uzatvoril so žalovaným Dohodu o plnení v splátkach k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 901702548, ktorá bola uzatvorená v rovnaký deň ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere. Na základe neplnenia v zmysle dohody z 30.09.2015 tento dodatok podľa bodu 3 dohody zanikol od počiatku nakoľko žalovaný porušil dohodu a to v časti neuhradenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace. Splatnosť úveru nastala dňa podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere 30.09.2016.

3.9. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd podľa § 391 ods.1 CSP v platnom znení napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal úhradu trov konania, ktoré mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

4.1. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný (č. l. 88 - 90), ktorý poprel skutkové tvrdenia v odvolaní žalobcu v celom rozsahu a uviedol vlastné tvrdenia, ktoré aj preukázal dôkazmi, ku ktorým žalobca nezaujal stanovisko, keďže si je vedomý, že poskytoval spotrebiteľské úvery v rozpore so z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách. Ak by konal v zmysle zákona, potom by všeobecné súdy rozhodovali v prospech žalobcu a nie v prospech opačnej sporovej strany (či už v pozícii žalovaného alebo v pozícii žalobcu).

4.2. Formulárová zmluva spracovaná žalobcom v prospech žalobcu a pripomenul, že zaškrtnutie spôsobu vyplatenia úveru zmenkou bolo z jeho strany už vopred tlačiarensky označené v Zmluve o úvere predloženej k podpisu spotrebiteľovi! Spotrebiteľ nemal inú možnosť zaškrtnúť spôsob vyplatenia úveru! Ak žalobca neustále tvrdí opak a stojí si za tým, že úver spotrebiteľovi vyplatil zmenkou (!?), tak nech túto zmenku predloží aj súdu. Navyše žalobca si je vedomý, že žalobca podľa nariadenia NBS nemôže vymáhanie realizovať zmenkou, čo žalovaný už skôr túto skutočnosť preukázal dôkazmi.

4.3. Žalobca svojim vyjadrením sám na seba upozorňuje, že pri poskytovaní úverov nešiel s úmyslom poskytovať spotrebiteľské úvery v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ale tak, aby sa obohatil na úkor iných. Cieľom žalobcu bolo poskytnúť úver v rozpore so zákonom a doslova zneužiť finančnú situáciu obyčajných ľudí. Možno nikto na to nepríde ...A keď áno, budeme sa súdiť Žiaden

spotrebiteľský úver nemôže byť poskytnutý na základe pocitov spotrebiteľa, ale na základe platnej legislatívy, pripomenul, že poskytoval spotrebiteľské úvery v rozpore so z. č. 129/2010 Z.z. a poukázal na pokuty NBS.

4.4. Konštatoval, že žalobca nepreukázal vyplatenie úveru, nepredložil výpis z účtu preukazujúci prevod finančnej čiastky vo výške 300,- eur na účet žalovaného alebo výdavkový doklad pri vyplatení finančných prostriedkov v hotovosti vo výške 300,- eur. 4.5. Žalobca dôkazné bremeno, t.j. skutočne vyplatenú výšku úveru, v tejto časti žaloby neuniesol.

4.6. Žalobca neuniesol ani ďalšie dôkazné bremená. Okrem nepreukázania dôkazného bremena v súvislosti ním tvrdeným vyplatením úveru vo výške 300,- eur, žalobca neuniesol ani ďalšie dôkazné bremená a to tým, že - nepredložil prehľad jednotlivých splátok, ktoré žalovaný uhradil, nepredložil súdu splatenie úveru, a to aj napriek tomu, že vo svojom žalobnom návrhu na vydanie platobného rozkazu tvrdí: „Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne o včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušil dojednania predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratil výhodu splátok, žalobca vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku.“, nerozporoval napadnutú výšku RPMN a úroku zo strany žalovaného, ktoré odporujú Nariadeniu vlády SR č. 87/1995 a tiež niekoľkonásobne prevyšujú výšku RPMN a úrok oproti výške RPMN a úroku pri podobných typoch spotrebiteľských úverov nebankových subjektov z rovnakého obdobia v spracovanom prehľade NBS nepredložil k žalobnému návrhu Dohodu o plnení v splátkach, ktorú musel žalovaný podpísať súběžne so Zmluvou o úvere v ten istý deň.

4.7. Aj na základe týchto vyjadrení žalovaný žiada, aby odvolací súd vyniesol rozsudok tohto znenia: žalobu žalobcu zamieťa v celom rozsahu.

5.1. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok ako vecne správny vo výrokoch III. a IV. potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

5.2. Odvolanie žalobcu vo výrokoch I. a II. odmietol podľa § 386 písm. b) CSP, lebo bolo podané neoprávnenou osobou.

6.1. Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

6.2. Vychádzajúc z cit. ust. platí, že ak odvolanie podala sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu sa predovšetkým zaoberať tým, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v neprospech odvolateľa. Podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je preto existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím. Túto ujmu je potrebné posudzovať výlučne z hľadiska procesného a musí sa vychádzať z výroku rozhodnutia napadnutého odvolaním. Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že ujma sporovej strane nevznikla, odvolanie odmietne.

6.3. Právo na podanie odvolania sa priznáva strane. Stranami sú žalobca a žalovaný. To znamená, že právo podať odvolanie sa priznáva tak žalobcovi, ako aj žalovanému. Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti nielen stránku objektívnu, ale aj stránku subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné (objektívna prípustnosť odvolania je vymedzená v § 355 a nasl. CSP). Na rozdiel od toho sa subjektívna stránka prípustnosti odvolania viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie; takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 3Cdo 240/2012 z 12.11.2012).

6.4. Civilný sporový poriadok výslovne obmedzuje právo strany podať odvolanie. Obmedzenie spočíva v tom, že právo podať odvolanie priznáva strane len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej neprospech. Je zrejmé, že pri posudzovaní, či je rozhodnutie vydané v neprospech žalobcu sa budú zohľadňovať iné skutočnosti ako pri žalovanom. Rozhodujúcim meradlom pri posudzovaní, či sa rozhodlo v neprospech žalobcu, bude porovnanie petitu posledného procesného úkonu urobeného žalobcom v priebehu konania na súde prvej inštancie, s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie. Navzájom sa porovnáva ich obsah a rozsah v tom zmysle, či výrok rozhodnutia znevýhodňuje žalobcu. Týka sa to tak rozhodnutia vo veci samej (rozsudku), ako aj procesného rozhodnutia (uznesenia).

6.5. Odvolací súd pri posudzovaní subjektívnej prípustnosti odvolania dospel k záveru, že právo podať odvolanie prináleží len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma. V danom prípade

porovnaním petitu posledného procesného úkonu žalobcu v konaní (späťvzatie časti žaloby doručené súdu 27.11.2019) a enunciátu rozhodnutia, odvolací súd ustálil, že napadnutým rozhodnutím vo výroku I. bolo návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovené, teda výrokom I. bolo zastavené konanie v časti, ktorú zobral žalobca späť. Bolo rozhodnuté v prospech žalobcu. Rovnako bolo čiastočne vyhovené návrhu žalobcu vo výroku II., ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi istinu 47,- eur, úrok z omeškania 5 % ročne od 19.10.2019 zo sumy 47,- eur a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

6.6.Keďže žalobca nie je osobou subjektívne oprávnenou na podanie odvolania, odvolací súd nemal inú možnosť ako odvolanie v zmysle § 386 písm. b) CSP odmietnuť.

7.1.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

7.2.Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

8.1.Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

8.2.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

9.Ani jeden zo žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

10.1.Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne

vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

10.2.Súd čiastočne zamietnutie žaloby odôvodnil premlčaním časti uplatnenej istiny podľa § 103 v nadväznosti na § 101 OZ a v časti, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. a), c), k), l) a v nadväznosti na § 11 ods.1 písm.b) z. č. 129/2010 Z. z. sa považuje poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov.

11.1.Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

11.2.Z obsahu zmluvy je zrejmé, že RPMN uvedená v zmluve je 28% a úrok za poskytnutý úver je 60%. Žalobca síce vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru uvádza, že RPMN zahŕňa aj výšku odplaty, ktorou je aj úrok 60%, čo aj bez akýchkoľvek výpočtov je zrejmé, že RPMN nemôže pri takomto úroku predstavovať 28% (orientačne podľa interaktívnej kalkulačky RPMN predstavuje sumu 263,64%).

11.3.Samotná táto skutočnosť vyvoláva v súlade s § 11 ods.1 písm. b) z. č. 129/2010 Z. z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

12.Žalobca v podanom odvolaní sa vyjadruje k výške, počtu a termíne splátok, namieta posúdenie zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov, k výške úrokovej sadzby a tvrdí, že žalovanému bol úver poskytnutý zmenkou a odvoláva sa na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej absentuje akákoľvek zmienka o poskytnutí zmenky (okrem vyznačenej bodky pri potvrdení o spôsobe poskytnutia úveru). Navyše toto tvrdenie žalobcu je novotou v odvolacom konaní, na ktoré odvolací súd neprihliada.

13.1.Súd správne posúdil premlčanie splátok z poskytnutého úveru v súlade s § 103 v nadväznosti na § 101 OZ a to v súlade s dohodou o splátkach z 30.9.2015, ktorou sa žalovaný zaviazal splatiť dlh v 12 mesačných splátkach po 47 eur, vždy k 7. dňu v mesiaci.

13.2.Žalobca nepreukázal, aby od zmluvy odstúpil ani, že by vyzval žalovaného na zaplatenie celej sumy naraz.

14.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

15.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17.Žalobca v odvolacom konaní nemal úspech. Napriek tomu, že právo na náhradu trov konania vzniklo plne procesne úspešnému žalovanému, v súvislosti s bránením práva v konaní mu podľa obsahu spisu trovy nevznikli, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

18.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).